

IZ RAZNIH DRŽAV

V NAŠI DRŽAVI.

Finančni minister je predložil narodni skupščini dne 5. avgusta več načrtov o povišanju davkov. Pred vsem pride v poštev zvišanje davka na poslovni promet, povišanje trošarine na sladkor in trošarina na uporabo električnega toka.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Nemčija še nima po volitvah nove vlade. Vodja narodnih socializmov ali fašistov Hitler se že mudi v Berlinu, kjer se pogaja radi spremembe vlade v smislu zahtev narodnih socializmov, ki tudi po volitvah uprizarjajo bombe in druge krvave izgrede po večjih mestih. Hitlerjevci zahtevajo v novi vladi: državnega kancelarja in tri ministrstva.

Velike vaje na morju je pričelo dne 6. avgusta italijansko vojno brodovje. Vaj se udeležuje 130 bojnih ladij, 30 podmornic in 200 letal.

Francoski državni proračun 1932—1933 straši s primanjkljajem 8 milijard. Skupna proračunska številka Francije, ki je znašala leta 1913 5 milijard, je narasla leta 1921 na 42 milijard, l. 1931 na 50 milijard in pol in je danes dosegla v prvih 9 mesecih tekočega proračunskega leta 1932 41 milijard frankov.

Iz potrebe varčevanja. Poljsko vojno ministrstvo pripravlja načrt zakona, s katerim nameravajo skrajšati od 2 let na 15 mesecev aktivno službo pri vojski za vse pešce, ki so bili že prej člani vojaško upravljenih mladinskih društev. Za druge vrste orožja pa bo ostala še naprej dosedanja službena doba. Povod za tak zakon je dala potreba varčevanja.

Svetovna gospodarska konferenca se bo vršila v Londonu. Francosko zunanje ministrstvo že izdeluje predloge za ta posvetovanja. Na dnevnem redu konference bodo kmetijska vprašanja, predvsem določitev količine uvoza ameriškega žita v Evropo. Gospodarsko ozdravljenje podonavskih držav je v najtesnejši zvezi z evropsko uporabo ameriškega žita. Pred sklicanjem svetovne gospodarske konference mora priti do sporazuma med vsemi velikimi evropskimi državami, da bo predložen Američanom na posvetovanjih v Londonu praktičen predlog. Glavno vprašanje obnove svetovnega gospodarstva je olajšanje izmenjave blaga z znižanjem carin.

Brezposelnost v Združenih državah Severne Amerike znaša po najnovejših podatkih 11.238.000.

Duhovnik kandidat za predsednika Združenih držav. Katoliški duhovnik James Cox je bil izvoljen za kandidata brezposelne stranke za predsedniške volitve.

Spor med dvema južnoameriškima državama. Južnoameriški državi Bolivija in Paragvaj sta mobilizirali vsaka svojo armado in si stojita nasproti

5,000.000.- Din gotovine
lahko zadenete s
srečno beograjske katedrale
Drugi dobili v gotovini: Din 2,000.000,
1.000.000, 500.000, 200.000, 100.000,
20.000, 10.000!
Pofurite se, kajti dne
31. avgusta 1932
se bo žrebanje brezpogojno
vršilo!
! Dobijo se povsod !
10.000

z oboroženo silo. Spor je nastal zaradi posesti neraziskane planote Granchaco, ki leži med obema državama ter hrani baje ogromna bogastva po pragozdovih, vrele nafte in drevesa, ki dajejo tanih. Sporni del ozemlja je sicer nezdrav radi p. ehude vročine, moskitov in nepopisno nevarnih množin kač, a kljub temu bi ga rada izkoristila vsaka izmed obeh držav. Vojsko med Bolivijo in Paragvajem skuša preprečiti Društvo narodov. Na vojno štuje Bolivijo tamošnji kralj cina in železnice Simon Patino, ki bi rad denarno zaslužil Granchaco. — Bolivija je petkrat večja nega Paragvaj, kojega obseg je nekoliko večji kakor Jugoslavije. Bolivija šteje 2.900.000 prebivalcev, Paragvaj le 850.000. Ker so za slučaj vojne Bolivijci v znatni premoči, se je javil velik oddelek paragvajskih deklet in žen, da hoče braniti domovino v vojaški uniformi in z orožjem v roki.

PO SVETU KATOLIŠKEM

Križ nazaj v bolnišnice! V prvem desetletju sedanjega stoletja je na Francoskem lažljivo svobodomiselstvo in naprednjaštvo z vso silo in z vsemi sredstvi nastopalo zoper katoliško Cerkev in zoper krščanstvo. Cilj, ki so ga svobodomisleci hoteli doseči, je po njihovih besedah bila popolna laizacija (oposvetnjačenje) javnega življenja. Duhovnik ven iz ljudske in vobče iz vsake šole in vsega javnega življenja. duhovniki nazaj med ozke stene cerkve in zakristije! Javno življenje bodi pod komando laikov (posvetnjakov), kajpada framonov, liberalcev in magari tudi socialistov. In res, državne šole so zaprle svoja vrata duhovnikom, redovniki so morali iz zasebnih šol, mnogo jih je moralo zapustiti državo. Iz šol in bolnišnic so izginili križi. Pa so tudi na Francoskem začeli uvidevati, da je vendar za bolnega trpina najbolj tolažilno, ako more sredi svojih bolečin in muk pogledati na trpečega Zveličarja. V škofiji Moulin se je ustanovil odbor, ki ima nalogo razviti in na široko razpresti agitacijo, da se morajo križi zopet namestiti v bolniških sobah. Po mestih so bili nedavno obešeni lepaki, ki protestirajo, da so se

križi odstranili iz bolnišnic, ter zahtevajo, da se mora to najtolažilnejše krščansko znamenje zopet namestiti po sobah. Nadejati se je, da bo odločna borba francoskih katoličanov zmagala ter da bo križ zopet našel tisto mesto, ki mu gre v bolnišnicah.

Katoliški telovadci. V francoskem mestu ob morju, v Nici, je sredi meseca julija bila velika prireditve francoskih katoliških telovadnih društev. Udeležilo se je te prireditve dejavno 15.000 katoliških mladeničev, ki so imeli javni telovadni nastop, slovesno zborovanje in obhod z zastavami in godbami po mestu, katero je bilo v zastavah. Navzočih je bilo veliko število uglednih osebnosti katoliške Francije. Isti dan so tudi bili po drugih krajih Francije javni nastopi katoliških telovadcev. S temi svojimi nastopi je ta organizacija dokazala, da je najštevilnejši in najdejavnejši del katoliške mladinske organizacije. Dokazali pa so tudi ti nastopi, da vlada v Franciji svoboda organizacije. Francosko svobodomiselstvo ni tako omejeno in nestrpnost, da ne bi dovolilo svobodo govora in združevanja tistim, ki so drugega svetovnega naziranja. Tudi katoliške organizacije imajo popolno svobodo, ob kateri se krasno razvijajo ter prav lepo napredujejo.

Francoska akademija odlikuje redovnice. Francoska akademija, najvišja kulturna ustanova Francije, je podelila veliko nagrado za zasluge za francoski jezik sestram-redovnicam iz reda Naše ljube Gospe brezmadežnega Spočetja. Ta red je bil ustanovljen leta 1836 ter prav uspešno deluje v misijonskih pokrajinah v Afriki in v Južni Ameriki. Ima pa tudi svoje vzgojne zavode v Italiji in Španiji. V teh zavodih se na vzoren način poučuje francoski jezik. Za zasluge, ki so si pridobile te katoliške redovnice kot strežnice bolnikom v misijonskih krajih ter kot nadvse večje učiteljice francoščine v teh krajih, pa tudi po raznih mestih Evrope, jim je najvišja kulturna ustanova Francije podelila najvišje odlikovanje, ki ga more dati.

Katoliške bolnišnice. V Zedinjenih državah Severne Amerike je veliko število katoliških bolnišnic, ki so med seboj organizirane ter tvorijo posebno zvezo. Pretekli mesec je ta zveza imela svojo 17. skupščino. Na zborovanju se je ugotovilo, da je v Zedinjenih državah nad 500 katoliških bolnic, ki kljub gospodarski krizi dobro uspevajo ter napredujejo. Polovica bolnikov, ki se v teh bolnišnicah zdravijo, ni katoliške vere. Na nje dela katoliška ljubezen do bližnjega in njeno zgledno izvrševanje po katoliških sestrarh usmiljenkah največji vtis. Na skupščini se je ugotovilo, da je leta 1930 5% — vsak dvajseti — nekatoličanov, ki so se zdravili v katoliških bolnišnicah, prestopilo v katoliško Cerkev, l. 1931 pa 6%. Tudi na omtvenele katoličane, ki iščejo v boleznih pomoči v bolnišnicah, zgledno katoliško postopanje strežniškega osebja mogočno vpliva ter jih vzbuja k novemu verskemu življenju. Tako moč ima požrtvovalna ljubezen do bližnjega.

Sv. pismo in znanost. V Mezopotamiji — med rekama Evfrat in Tigris — v prednji Aziji vrši sedaj neka ameriška znanstvena ekspedicija pod vodstvom dr. Speiserja izkopavanje. Denarno jo podpira muzej vseučilišča v Pensilvaniji in šola za vzhodne študije. Ta ekspedicija je že izkopala nad 2000 tablic iz ilovice. V kraju Tepe Gavra je izkopala neko pečatno tablico, na kateri sta upodobljena prva dva človeka ob izgonu iz raja: mož in žena s sklonjenima glavama in z izrazom strahu in groze bežita iz raja, za njima pa dviga kača grozeč svojo glavo. To je potrditev svetopisemskega poročila in dokaz za to, da se je stvarjenje prvih dveh ljudi, njuno življenje v raju, njun padec v greh in kazen za ta greh verovalo več tisočletij pred Kristusom. Kakor sodijo starinoslovci, sega ta prva in najstarejša priča svetopisemskega poročila v 4. tisočletje pred Kristusom, v dobo 4000 let pred Kristusom.

Mučeništvo kitajskih misijonarjev. Pred nedavnim je neki kitajski domači duhovnik, p. Gabriel Liou, dobil ponoči obisk banditov. Z revolverji v rokah so ga prisilili, da je vstal in jim sledil. Samo njegova mirnost in potrpežljivost sta mu pripomogli, da ga niso takoj odvedli na morišče, temveč so za nesrečneža določili grozno obsodbo. Njegovi mučitelji so mu najprej zavezali oči, mu zamašili ušesa s tekočo smolo in ga zvezali na rokah in nogah. Nato so ga vrgli v jamo, kjer je bil poprej shranjen krompir. Ta jama, ki je bila pokrita z ogromnim kamnom, je bila tako ozka in plitva, da misijonar v njej ni mogel stati, temveč je čepel sključen v dve gubi. Najhujše pa je bilo, da ni mogel zadostno dihati. In ta zapor je trajal 27 dni! Tedaj so ga njegovi rablji poslali k njegovi družini, ko se je zlomil njihov odpor ob potrpežljivosti in vstrajnosti misijonarjevi, ki bo, kakor se splošno nadeja, že kmalu ozdravel in se zopet vrnil na svoje mesto.

Sv. Andraž v Slov. goricah. Veličasten dan je slavila naša župnija zadnjo nedeljo: blagoslovitev novega prapora Marijine družbe žen in mater. V težkih časih so tukajšnje žene-družbenice si nabavile družbeno zastavo, ob nedeljskem slavlju pa so bile pozabljene vse žrtve. Nova zastava je delo šolskih sester v Mariboru. Ena stran zastave (višnjeva svila) nam kaže žalostno Mater božjo, ob kateri se razcvetajo zlato vezane solnčnice. Druga stran zastave (zeleno-zlata svila) pa kaže vzor žen: sv. Ano. Na nedeljsko slavlje sta pripravljala žene družbenice č. g. pater Anton iz Ptuj in č. g. pater Ludovik od Sv. Trojice v Slov. gor. z lepimi stanovskimi govori. V nedeljo zjutraj se je razvila veličastna procesija iz župnišča v cerkev: dekliška družba z zastavo, beleoblečene deklice Marijinega vrtca, 4 č. gg. duhovniki itd. so spremljali v cerkev novi družbeni prapor, ki ga je blagoslovil č. g. pater Anton iz Ptuj. Prav lep je obred posvečitve obeh ženskih praporov, ki naj tukajšnje ženstvo vodita k Mariji, po Mariji pa k Jezusu. Dve in pol ure je trajala cerkvena slavnost in skupnega sv. obhajila itd., pa bilo nam je, kakor bi bila le kratka urica. Andraževskim ženam-družbenicam vsa čast in vse priznanje za njih požrtvovalnost. — Isti dan popoldne so

Vaš FAVORIT čaka...

... čaka, da Vam neguje in polepšuje Vašo polt, da Vas obda z novo ljubkostjo in svežostjo. Favorit lepih gospa ostane vedno Elida Favorit milo. Negovanje s tem nežnim milom finega, svežega vonja Vam bo v največje veselje.

ELIDA
Favorit
MILO

Imeli tretjeredniki svoj praznik, to je blagoslovitev kipa: Kristus na križu objema sv. Frančiška. Ta v srce segajoči kip je dar tretje rednikov župnijski cerkvi. Tretjerednikom gre zahvala za lep kras, podarjen cerkvi! — Vse dobre reči pa so tri. Zato pa se je po večernicah razvila mogočna procesija na pokopališče, kjer se je blagoslovil novi pokopališčni križ, dar župljanov svojim pokojnim. Tukajšnji prebivalci ljubijo lepoto hiše božje, radi žrtvujejo za čast božjo, bodi jim plačnik tisti, ki vidi in dobro pozna njihovo vnemo za vse dobro!

Dr. Ignacij Seipel.

Ob smrti velikega državnika in duhovnika.

Avstrijsko prebivalstvo malodane brez razlike strankarskega mišljenja je do dna duše pretresla vest o smrti bivšega zveznega koncelarja, t. j. ministrskega predsednika prelata dr. Ig. Seipela. Ko je dne 2. t. m. zjutraj ob pol osmih izdihnil svojo blago dušo, so skoro vsi dunajski listi izdali posebne izdaje ter naznanili bridko izgubo avstrijskega naroda.

Pokojni zvezni kancelar dr. Seipel je bil skozi vsa leta svojega duhovniškega in še bolj političnega udejstvovanja pravi sin dunajskega mesta in Avstrije, ki ji je služil tik pred preobratom, ko je prevzel v poslednji cesarski vladi Henrika Lammascha mesto ministra za socialno politiko. Kot plamteč patriot in rodoljub je dr. Seipel po odstopu prelata Hauserja zagrabil krnilo krščansko-socialne stranke v novi avstrijski republiki, kjer je šlo pod pritiskom socialne demokracije in celo prevratnih elementov za obstoj krščanske miselnosti v javnem življenju. Izbornemu poznavalcu ožjih in širših krogov ni bilo težko, najti pravih so-trudnikov in tako je pokojni dr. Sei-

pel parkrat sestavil avstrijsko vlado, in sicer leta 1922 ravno v trenutku, ko ga je Avstrija najbolj potrebovala. Osebnost skromen in velik prijatelj revežev — od 2400 šilingov ministrske plače si je pridržal le 300 šilingov za svoje skromno življenje, ostalo je daroval za reveže in v nabožne ter cerkvene namene —, je poznal pokojni državnik-duhovnik le eno: izpolnjevanje svojih dolžnosti s strogim merilom samega sebe in drugih, v njegovem značaju je bila neka navidezna trdota, toda njegovi poznavalci so vedeli, da je trda skorja zunanosti skrivala zlato srce. Dr. Seipel je bil kot parlamentarni govornik izredno duhovit, in kadar je vihtel v besednem boju s socialističnimi prvaki uma svitli meč, so se kresale misli ena za drugo, pravcati dvo-boji, ki so jih celo svobodoumnosti listi prinašali z užitkom, opozarjajoč pri tem na velike sposobnosti dr. Seipela.

Pokojni je bil mož širokega obzora. Svoje globoke misli o končnem smislu gospodarstva in načinu njegove ureditve je črpal pri cerkvenih očetih. Nekoč je imel predavanje o predmetu »Bistvo in naloge politike«. Segel je nazaj do Sv. Ivana Krizostoma, ki je v svojih spisih zgradil nekako lestvo vseh umetnosti. Na najvišji klin te lestve pa je postavil umetnost vladanja: politiko. Dr. Seipel je razlagal to največjo umetnost takole: »Voditi kako občestvo je velika umetnost, katere se je treba naučiti tako, kakor mora poznati stavbenik svojo zgradbo, umni kmetovalec svoje njive in vinograde. Politika ni le način za doseg kakakega smotra, ona je znanost za določeno in stvarno vsebino.« In tako je napisal pokojnik tudi knjižico »Krščanski državnik«, v kateri raziskuje bistvo ter dolžnosti krščanskega politika, oziroma državnika. Državništvo mu ni bilo poklic, kajti krščanskega državnika

kliče na čelo občestva neka druga sila: beda in trpljenje naroda. Vse svoje skromne telesne sile je dr. Seipel podredil neupogljivosti svojega duha, in še na bolniški postelji, ob zatonu ožarjenega življenja, je spraševal svojo okolico, kako se razvija položaj v parlamentu in v zunanji politiki države. Vse njegovo življenje je bilo ena sama in nepretrgana žrtev za splošni blagor. Ob mrtvaškem odru velikega pokojnika so onemeli celo socialni demokrati, čijih vodja dr. Renner je v parlamentu orisal osebnost dr. Seipla v tako presretno-lepih besedah, ki so tem tehtnejše, ker jih je spregovoril njegov politični nasprotnik. Dr. Seipel je Avstriji in ostalemu svetu prikazal s svojim življenjem in vzglednim delovanjem na javnem polju državnika, razlikujočega se od daleč od politikov, ki jim je posvetna moč in slava ter uživanje zemeljskih dobrin pričetek ter konec. Naš voditelj dr. Anton Korošec je čestokrat občudoval v razgovoru s pokojnim dr. Seiplom njegovega velikega duha. Nadškofu dr. Jegliču je zmiraj sporočal svoje pozdrave in kot Nemec ni nikdar poznal nestrpnosti napram drugorodcem. Tako je dr. Seipel lik velikega katoliškega državnika, ki se ga homo tudi mi Slovenci spoštljivo spominjali.

Zlatomašnik umrl. V starosti 83 let je umrl na posledicah kapi pri Sv. Lovrencu v Slovenskih goricah tamošnji g. župnik in zlatomašnik Jožef Sinko. Blagopokojni se je rodil l. 1850 pri Sv. Juriju ob Ščavnici in je kot fantek ministriral škofu Slomšku. Po v Varaždinu dokončani gimnaziji je študiral v Mariboru bogoslovje in bil posvečen leta 1873. Kaplanoval je na Muti, 12 let pri Sv. Lovrencu v Slo-

venskih goricah, prišel za župnika k Sv. Bolfanku v Slov. goricah, kjer je ostal osem let. Od Sv. Bolfanka je prišel za župnika k Sv. Lovrencu, kjer je bil 32 let do svoje smrti. Bil je goreč duhovnik, dobričina v vsakem oziru, in gotovo ni imel v celi toliko let oskrbovani fari nasprotnika, kaj še le sovražnika. Škofijski ordinarijat ga je imenoval za duhovnega svetnika in kralj ga je odlikoval z redom sv. Save. Blagemu in do zadnjega delavnemu jubilanu ostani ohranjen med duhov. tovariši in med verniki časten in hvalen spomin!

Skladatelj in upokojeni sodni svetnik g. Oskar Dev je umrl dne 3. avgusta v 64. letu v Mariboru. Dev je znan vsakemu Slovincu z zbirko koroških narodnih pesmi in med temi ono tolikanj priljubljeno »Tam čez izaro...« Slava njegovemu spominu!

Za duhovnega svetovalca je imenoval škofijski ordinarijat g. Viktorja Lundra, župnika v Kozjem.

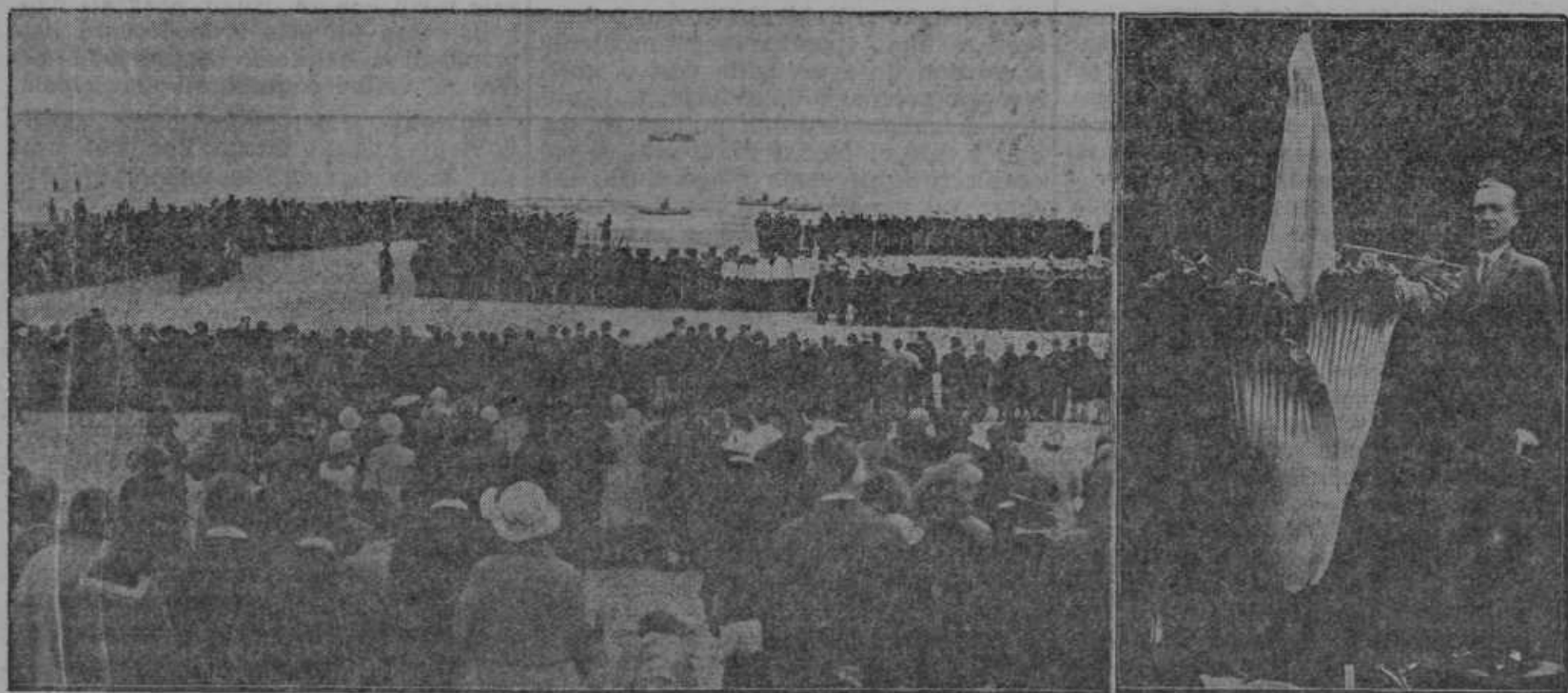
Pobegniti je nameraval iz mariborske jetnišnice mlad ključavničar. V noči na 3. avgusta je prepilil železne drogeve na oknu, splezal do strešnega žleba in po odtočni cevi na plan. Bil je že na ulici, ko ga je zagrabil paznik in ga spravil na varno.

Goljufiv porast iz 60 na 400.000 Din. 62letni delavec Matija Mlinarič nekje iz Haloz, ki stanuje v Rošpohu pri Mariboru, je vložil dne 15. junija l. l. v denarni zavod 60 Din. V soboto dne 6. t. m. se je oglasil s knjižico v zavodu, v kateri je bilo mesto 60 že 400.000 Din. Od te svote je hotel imeti odpisanih na nek račun 75.000 Din. Mlinarič je bil odan policiji in sodišču, a trdi, da ni izvršil goljufije sam, ker je nepismen, ampak nekdo drugi.

Strogo obsojena ubijalca. V vinotoču v Stranskih Makolah sta pila dne 19. junija t. l. Jožef Kodrič in Fr. Kranjc. Kranjc je že dolgo časa kuhal jezo na Kodriča. Omenjenega dne ga je na povratku iz vinotoča z nožem zabodel v

Železniška nesreča pri Diršavi v poljskem koridorju, ki je zahtevala 30 ranjencev.

Žalna slovesnost za žrtvami ponesrečene nemške žolske jadrnice »Niobe«. — (Desno) Cvet, ki je večji nego odrasel mož.